

ΑΙ ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΡΕΤΟΥ

Κατὰ τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1929, ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ὁμιλοῦν ἐν τῇ Δέσχη τῶν Φιλελευθέρων πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ἐν αὐτῇ νέους τῶν σολλόγων τῆς «Φιλελευθέρου Νεολαΐας», εἶπε τ' ἀκόλουθα ἐπὶ ὅποια ἔχουν ὀλὴν τὴν διαύγειαν τοῦ μεγάλου του πνεύματος, καὶ τὴν προφητικότητά των σκέψαντος του. Τὰ παρθετώμενα ἐνιαυθὰ ἀντὶ πάντων ἄλλων ἀφίστα, μὲ τὴν εὐλαβείαν μας πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ΜΕΓΑΛΟΥ ἡγέτου ἀνάμνησιν:

Μελοδύνα, περίελαθεν ἔκτοτε εἰς τοὺς κόλπους τῆς καὶ τὴν Ἥπειρον καὶ τὸ ἑλληνικὸν μέρος τῆς Μακεδονίας, καὶ τὴν Αὐτικήν (Ἡράκην) καὶ τὴν Κρήτην καὶ τὰς νήσους τὰς μεγάλας τὸ ἀρχιπελάγους, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς Μελοδύνας τὰ ῥέια μας σήμερον εὐρίσκονται εἰς τὸν Ἑβρον. Ἄν δὲν πληυθῇ, δὲν ὑπάρξει ποτὲ ἑλληνικὴν ἔθνηκιν κράτος ἐξ ἱστῶν μεγάλα, ὅπως αὐτὸ, τὸ ὅποιον ἔχομεν σήμερον. Διεμεροψάσαμεν αὐτοκρατορίας καὶ ἐπὶ τῆς Μακεδονικῆς ἐποχῆς καὶ εἰς τὴν Βυζαντινὴν ἐποχὴν, ἀλλ' ἴσαν αὐτοκρατορίας, δὲν ἴσαν καθαρὸν ἑλληνικὸν κράτος. Τὸ σημερινὸν

μη ἀποδάνην ὄργανον καταπίε-
σεως τῶν ἀπορροτέρων τάξεων, οἱ
ὀργανευτικοὶ πεποιθήσεις ἐπὶ
τὸν ὅρον τοῦ ἀπολούτου σεβα-
σμοῦ πρὸς πάντας ἄλλαν πεποι-
θήσιν, πρὸς αὐτὴν ἀκόμη τὴν
ἐλλείψιν πεποιθήσεως εἶνε τὰ
ὀφθαλμότερα θεμέλια ἐπὶ τῶν
ἐποικῶν ἡμυροῦμεν νὰ στηρίξω-
μεν πᾶσαν προσπάθειάν μας
ἐπὶ ἐπιτυχίῳ τὴν βαθμικὴν
βελτίωσιν τοῦ κοινωνικοῦ καὶ
στῆτος.

Ὅτι, κατὰ τὴν ἐπιδικώμεν διὰ
τῆς βαθμικῆς αὐτῆς βελτιώ-
σεως τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος
εἶνε ἡ ὁμηγερέως δικαιοτέρα κα-
τανοητὴ τοῦ διὰ τῆς κοινῆς ἐργα-

Ἡ πολιτικὴ τῆς τριμότητος εἰς τὸν καθ' ἡμέραν βίον, σταθερῶς ἐφαρμοζομένη, δὲν ὀδηγεῖ μόνον ἀσφαλτοῦσαν, ἀν' ἧν παχύτερον, εἰς τὴν ἐπιτυχίαν, ἀλλὰ καὶ αἰξάνει καταπληκτικῶς τὴν ἡθικὴν ἀπόλαυσιν ἣν παρέχει ἡ ἐπιτυχία.

Ἀγαπᾶτε ἐξ ἄλλου τὸ ἔργον εἰς τὸ ὅποιον ἐπεβλήθητε μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς σας, ἀποσιβήτε εἰς αὐτὸ καὶ ἐκτελεστε τὸ μὲ ἀγάπην καὶ ἐπιμέλειαν.

Ἢ ἀρσένους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αἰσθητικῶς ἔργου εἶνε ὁ κυριότερος παράγων τῆς ἐπιτυχίας, καὶ πολλοὶ μεγάλαι ἀνδρες τῆς ἱστορίας ἦσαν κυρίως ἄνθρωποι

ἐπεὶ δὲ ἐκ τοῦ εὐαγγελίου καὶ ἐμοὶ, οὐ
καὶ διὰ τῆς προσελήλυθός μου
ἐμοὶ ἐδόξατε τὴν ὥραϊαν εὐκαί-
ρισαν να ζήσω ὀλίγην ὥραν εἰς
τὸ μέσον τῆς ἐλπιζομένης ἐν-
δοξησίας σας, καὶ νὰ ἐσχάσω πρὸς
στοιγμὴν τὰ ἔτη ὑπὸ τὰ ὅπρια
κύπτει, διὰ νὰ ἐνθυμωθῶμαι
ὅτι ὑπῆρξα καὶ ἐγὼ ἄλκυμος νεα-
νίας. Ὁ καλλίτερος εὐχὴ, πού
σὰς ὀφείλει ἐκ βάθους τῆς ψυχῆς
μου, εἶνε ὅπως σὰς οἱ νεώτεροι,
εἰς τοὺς αἰῶνας ἡμεῖς οἱ πρε-
σβύτεροι ἀρεθὰ ἐτοιμοὶ να πα-
ραδιδώμεν τὴν λαμπράδα ἣ ὅποια
ἔα φρίτση τὸ ζῆλον εἰς τὸν δρό-
μον τῆς προόδου, θεοχρήτη πολὺ
καλλίτεροι μας.

πρὶν ἔλθω ἀνταρτοπόλεμος, καὶ
τὸ ἔθνος εὐρέθῃ καὶ πάλιν ἐπὶ
ποδὸς πολέμου διὰ τὰ διώξῃ τοῦ
σταυρωτῆς τῶν ἱερῶν μας, τοῦ
πυρπολητῆς τῶν πόλεων μας,
τοῦ ἑλάνθανδοκιστοῦ τῶν ἁγέλ-
φων μας, τοῦ ἀπαιχθέντος τῶν
μητέρας καὶ τῶν θυγατέρας μας,
τοῦ φαγαγῆς τῶν γερώντων μας,
τοῦ θρῆπαιος τῶν τρυφερῶν μας
ἐλλήνων παιδῶν.

«Ὁ Δημήτριος ἔμην. Θεοδω-
ρόπουλος ἐπηρώτων εἰς τὸ 1170
ταγμα πεζικοῦ ὡς ἐφεδρὸς ἀν-
θυπάρχου διαγραφῶν τὴν ἐν-
τευλειου 1947 ἐκ τῆς δυναμείας
αὐτοῦ ὡς λιποτάκτης» καὶ κατέ-
φευγεν εἰς τὴν μακρινὴν Αὐστρα-
λίαςιν ἡπειρὸν, διὰ τὰ τὸν ἀκο-
λουθεῖν εὐδὲς κατόπισιν καὶ εἰς
τὴν ἰδίαν χώραν, καὶ ὁ στρα-
τεύσεως ἀδελφὸς αὐτοῦ συνα-
ποκομιζόμενος τὸς περὶ ἡπινδου
ἀποκομιζόμενος τὸς περὶ ἡπινδου

ANTI-KRUMHOLTZ ASSOCIATES

AI "AΓΑΠΗΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ

Ἀγαπητοὶ φίλοι
«Εἰμαι εὐτυχής, διότι ἡ δια-
κοπὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς
μου ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν νὰ δε-
χθῶ πρόσκλησίν σας, καὶ εὖν δὲν
ἔχετε ἀντίρρησην, ἐπιθυμῶ νὰ
σὰς ἀπευθύνω διόλας λέξεις ἐν
τῶν ἑτηρημάτων, τὰ ὅποια ἀπα-
γκυλῶν σήμερον τὴν ψυχὴν τῆς
ἐλληνικῆς γενικῆς νεολαίας.
Μία περίοδος τῆς ἐλληνικῆς
ιστορίας ἀεραπλάσθη μὲ τὸν
πατριότικον πόλεμον. Μία νέα
περίοδος ἀρχίζει μετ' αὐτόν.
Μέγρι τοῦ μεγάλου πολέμου ὅλη
σχεδὸν τὴ προσοχὴ, ἡ τουλάχισ-
στον τὴ μεγαλύτερον μέρος καὶ
τῆς προσοχῆς καὶ τῆς δραστη-
μότητος μας ἐστρέφετο πρὸς τὴν
ἐθνικὴν τῆς ἑθνικῆς μας
ἀποκαταστάσεως. Ἡ ἐθνικὴ
τῆς ἑθνικῆς ἀποκατάστασις ἦτο
ὁ πολιτικὸς ἀστέρι, ὁ ὅποιος ὠδή-
γει διαρκῶς τὰ ἑθνήματά μας.
Ἡ

εἶνε καθ' ἑαυτὸς ἑλληνικὸν ἔθnikόν
κράτος καὶ μάλιστα τόσοσ ὁμοιο-
γενές, ὥστε ἴσως εἶνε τὸ πλέον
ὁμοιογενές ἔθnikόν κράτος τῆς
σημερινῆς Εὐρώπης.

Σεὶς ὁ νέος ἔχετε ἀπάντην
ἡμῶν τὸν καλαίστερον αὐτὸν τὸ
μέγα πλεονέκτημα, ὅτι τὴν προ-
σοχὴν σας καὶ τὴν δραστηριότη-
τά σας δὲν πρόκειται ν' ἀπογο-
φήσῃ πλέον ἢ ἰδέα τῆς ἔθnikῆς
ἀποκαταστάσεως. "Ὅλη σας ἡ
προσοχὴ καὶ ἡ δραστηριότης
μέλλει νὰ στραφῇ μόνον εἰς τὴν
ὀργάνωσιν τοῦ νέου ἑλληνικοῦ
κράτους εἰς κράτος συγχρονισμέ-
νον καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν, τὴν
καθημερινὴν βελτίωσιν, τοῦ ἰσχύ-
οντος κοινωνικοῦ καθεστώτος.

Γνωρίζω, ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς
βελτίωσως αὐτῆς ἀπαγορεύει
ζωηρὰς τὰς σκέψεις μεγάλου μέ-
ρους τῆς νεολαίας μας. Κάθε ἄν-
θρωπὸν παρὰ νὰ οὐδ' ἀποτρέψῃ ἀπὸ

σίας παραγόμενου ετήσιως έθνικου εισοδήματος. Μή λησμονείται μόνον ποτέ ότι *κάποια* προσπάθεια δικαιοτέρας κατανομής πρέπει να συμβαδίσει με την ειλικρινή προσπάθειαν όλων, όπως το έτήσιον έθνικόν εισόδημα είνε όσον το δυνατόν μεγαλύτερον.

Έάν δια της ένεργείας μας παρεμβάσωμεν την αύξησιν του ετήσιου έθνικου εισοδήματος, θα εξυποκρίνωμεν κάποιον τόν σκοπόν της δικαιοτέρας αυτού κατανομής. Ή ανάγκη, άλλως τε, όπως σπρόβουμεν το μεγαλύτερον μέρος της προσσχής μας εις την αύξησιν του έτήσιου έθνικου εισοδήματος, επιβάλλεται έτι μάλλον μετά την μείωσιν του έθνικου πλούτου, ήν έφερον οι μακροί πόλεμοι και ίδίως ή Μικρασιατική καταστροφή. Τήν μείωσιν του έθνικου πλούτου έννημιόνευσα καθ' όσον αύτη έ-

οἱ ὅποιοι ἀφροσύνῃσαν μὲ ὀλη-
τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς των εἰς
τὴν πραγματοποίησιν ἐνὸς σκο-
ποῦ, καὶ οἱ ὅποιοι οὗτοι στήριχ-
ἐπυσαν νὰ ἔχουν ἐστραμμένην
τὴν προσοχὴν καὶ διδραστηριότη-
τά των εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ
σκοποῦ τούτου.

Μίαν ἀκόμη συμβουλίαν. Ἄφρι-
σώμετε καὶ ἐκαστὴν ἡμέραν τὸν
ἀναγκαῖον χρόνον διὰ τὰς γυ-
μναστικὰς ἀσκήσεις αἵτινες εἰς
διαστρέφουσιν τὴν σωματικὴν σὰς
ἀσκήσιν. Ὁ χρόνος τοῦ ἀφιερώμε-
νου διὰ τὸν σκοπὸν τούτον θέν
εἶναι ποτὲ χαμένος. Διατηροῦντες
διὰ τῆς γυμναστικῆς τὴν σωμα-
τικὴν σὰς ἀσκήσιν, θέν ἀπολαμβά-
νετε μόνον πληρέστερον τὴν χα-
ρὰν τῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ ὀπλι-
σθε ἀποτελεσματικώτερον διὰ
τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Καὶ μίαν τελευταίαν σύστα-
σιν. Ἐάν ἔχετε ἀδελφούς ἢ ἀλ-

ΑΙ "ΑΝΑΜΗΝΕΙΣ, ΤΟΝ

Όμιλούν μετά θρόνου οι δύο φυγάδες, ο δε μικρότερος "Χει και τας "Ανήμεναις του "Ασπιδού το σκαπε και αυτός για ν' αποφυγή τη στράτευση, βρέθηκε εις την Μανικάρια της Αυστραλίας. "Εκει παρουσιάζει ως πατριώτης και ήρωα των μεγάλουργημάτων της πατρίδος του. "Ετις την πέννα, και βεβαιών εις τον έν Σάδνευ "Ανελλήν αν Κήρυκα υπό ημερομηνία 29 "Οκτωβρίου 1948 έγραφοι τον υπό τον τίτλο: "Ανήμεναις πολεμικών ήρωών. "Ε όβαντας έλληνικη εποσειμή τον όποιον και έδωρα-σεύη με την "Αδωνάτη ύπογραφή του: "Παναγ. "Εμμ. Θεοδορόπουλος- "Αρώνης. Καμωρώτε την άνασχυντία του.

"Στη σημερινή έπέτειο-γράφει- του άδωνάτου "όχι) μας σε μάς που ζήσαμε τις ημέρες εκείνες με τις χαρές και τις λύπες, τις άγωνες και τους θρήνηβους, των. έλ-λόνόγωνας αρί, νήμην μας πύ-λιν

«ἀνκρήσεις» τοῦ ἑαυτοῦ καὶ τῶν
 ΑἰΩΝΙΩΝ ΚΑΤΑΞΥΝΗΝ.
 Φυγάδες καὶ ἀπαρνηταὶ τῆς
 ἐνδόξης Πατρὸς των καὶ οἱ δὲ
 οὗτοι ἀδελφοί-απειρία τοῦ
 ἔθνους-ἀνεκδοκίμων μεταδὲ
 τὸν Ἑλλησάν τῆς μακρυῆς ἡμε-
 ραυδὴ ναὶ καταπλήξουν αὐτοὺς
 μετὰ τῶς ἀνκρήσεις των καὶ τὸ
 ἐρωτήματα των· «Τί ἦσαν ἐκείνοι
 τοὶ ποτε δεικνύοντες τὸ ἔθνος
 τῆς Πενδοῦ, καὶ ποτε ἄλλοι
 ἦεν ὁ ἦμος τῆς·
 Καὶ δὲν εὐρέθη κανεὶς τὴν ὁμολο-
 γίαν τῶν φωνῶν των πύτων κατὰ
 πρόσπαν τοὺς τρέσαντας αὐ-
 τοῦ, τοὺς ποδόνοντας τὴν ἱερὰν
 λαβὴν ΕΘΝΟΥ διὰ τὴν τοῦ ἐπὶ
 Στὶ δὲ ΠΡΩΤῆς τῆς Πενδοῦ ὁμο-
 λογίαν ὁρῶντας τὸ θαῦμα τῆς
 ΝΙΚΗΣ, ἥς ὁ ΚΟΧΛΑΖΩΝ ΠΑ-
 ΤΡΙΣΤΙΣΜΟΣ ΕἶΣ ΤΑ ΣΤΗΘΗ
 ΤΩΝ ΠΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΙΜΩΝ
 ΕΛΛΗΝΩΝ.
 Ὁ καταρωμένος τοῦ Πανα-
 γιῶν Σ. Πατοῦ καὶ τῶν χιλιά-
 δων ὁμοίων του· «οἷτους μαχέ-
 νουσι ἀπεγνωμένους καὶ ἄλη-
 θην διακρινῶν τῆς κόρης με-
 τὰ τοὺς αὐτοὺς, τοὺς καὶ ἀποκα-
 τιστικῶς, καὶ ἐκπονεύοντες

τὴν περίεσοι αὐτῇ ἐκλείπει με-
 τὰ τὴν μέγαν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον,
 λέγει δὲ ἐκλείπει, διότι εἰσέετε
 καὶ πολλὰς τοῦ ἐδῶθη ἀφροσύ-
 νης καὶ κατὰ τὰς περὶ τὴν τῶν
 τελευταίων ἐλλογῶν διὰ διατηρή-
 σιν καὶ κατὰ τὴν πεποιθήσιν μου
 ἡ Ἑλλάς ἀφίλει ν' ἀποδείξῃ
 εὐκρινὲς τὰς συνθήκας διὰ τῶν
 ἐπὶ τὴν ἐπεμαρτίσθη ἡ μέγας πό-
 λεμος. Ὑπάρχει δὲ κάποια ἀξία
 ἰδιαίτερα διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀπο-
 δεχομένην τὰς συνθήκας ἐκεί-
 νας, ἐντελὲς καὶ εὐκρινὲς, διότι
 αἱ συνθήκαι δὲν ἀπομακρύνονται
 μὲν ἐντελὲς πρὸς τοὺς πόθους
 τοῦ ἔθνικου τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ
 διὰ ἀνθρώπων πράγματα, ἀγα-
 πητοὶ μου φίλοι, εἶνε τοιαῦτα
 ὥστε καλεῖς ποτὲ δὲν ἡμπορεῖ νὰ
 ἐπιτύχῃ ἀπολύτως ἐμνεῖν τὸ
 ἐπὶ τὴν ἐπιδικαίει. Πρέπει καὶ ἔχει
 ἡμετέρος τοῦ ἑνα μεγάλο ἰδανικὸν
 καὶ νὰ κοινοῦν νὰ πλησιάζῃ καθ'
 ἡμέραν ὅσον ἡμπορεῖ περισσώτε-
 ρον πρὸς αὐτό.

τὸ ὅτι ἀπαγορεύομαι μὲ τὰς ἐν-
 τήματα αὐτά. "Η συνεισότης ἀνη-
 συχία τῆς συνειδητήσεώς σας ἐν-
 κατ' ἐμὲ, σύμπητομα εὐχάριστον
 καὶ ἔχει ἀνυσχυτικόν, ὡς ἄλλοι
 πιστεύουν. Προσέχετε μόνον μὴ
 παρασυρθεῖτε εἰς ὑπερβολὰς ὑπὸ
 τῶν ἀγαθωτέρων δυνάμεων. Ἔχετε
 βαθεῖα θεμελιωμένῃ τὴν πεποι-
 θήσιν, ἐπὶ μόνον διὰ τῆς κανονι-
 κῆς λειτουργίας τοῦ δημοκρατι-
 κοῦ ἡμῶν πολιτεύματος, δύνα-
 σθε νὰ πραγματοποιήσητε τὰς
 ἐνεργεῖς ὁρέας τῆς ψυχῆς σας.
 Μὴ λησμονεῖτε, ἐπὶ βίαια ἀνα-
 τροπὰ ἡμῶν νὰ λύσουν, ἔν
 καὶ ἔχει πάντοτε ἀσφαλῶς, πολι-
 τικὰ προβλήματα καὶ ἰδίως ἐν
 τήματα μορφῆς τοῦ πολιτεύ-
 ματος.

Βαίαια, ὅμως, ἀντροπα! δὲν
 δύνανται νὰ φέρουν ὁριστικὰς
 κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις, ἤ,
 ἔν τὰς φέρουν συνοδεύονται ἀπὸ
 τοιαύτας καταστροφὰς ὥστε τὸ
 ἀποτέλεσμα κἀνέ ἄλλο παρά νὰ

παραέβη οὐσημένως τὴν αὐξήσιν
τὸν ἔθνικον εἰσδότηματος, διότι
ἄλλως μεταξὺ ἔθνικου πλούτου
καὶ ἐπὶ τοῦ ἔθνικου εἰσδότη-
ματος ὅλη ἡ ὑπεροχὴ ἀνήκει ἐν-
τὸν τελευταίον, ὅχι εἰς τὸ πρῶ-
τον. Ἐάν ἐμπορεύσασιν τὸν ὑπάρ-
χοντα ἔθνικον πλούτον ἐξ ἰσού
εἰς ὅλους, ὅλοι θὰ ἴσων πτωχολί-
κα μετ' ὁλίγων πάλιν ἄλλοι θ'
ἀπέβαινον πτωχότεροι καὶ ἄλλοι
εὐπορότεροι.

Ἄλλ' ἐάν αὐξήσῃμεν τὸ ἔθνι-
κὸν εἰσδότημα καὶ ἐπιτύχωμεν
συγγρόνως τὴν δικαιοσύνην κα-
τανομήν του, ἡ οικονομικὴ θέσις
τὴν σήμερον ἀπορωπείωμεν θὰ
βεβαιωθῇ κατὰ τρόπον περισσό-
τερον πάμνον. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ
σημερινὴ κυθέρων ἐστρεφέν
ὅλην τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τὴν
ἐλασφασίαν τῆς αὐξήσεως τοῦ
ἔθνικου εἰσδότηματος διὰ τῆς αὐ-
ξήσεως παντὸς εἶδους παραγω-
γῆς καὶ πρὸ πάντων τῆς γεω-
ργίας. ἀπὸ τὴν ὅποιαν τὴν πρῶτον

λους νεωτέρους φίλους τους ό-
ποιους τί ήμπορετέν ή επηρεάσα-
τε εις τήν έλλογήν του σταθί-
ων, σπρώξατε τούτους μέ ήλ-
την ύπόνοιαν της ψυχής σας εις
τά πρακτικώτερα επαγγέλματα.
'Αντιδράσατε μέ ήλ-την σας τήν
ψυχήν κατά της απροχωρήμενης
πλέον και αυτόχρημα καταστρο-
φικής αντίληψης ότι ευγενές
στάδιον είναι έκεινον μόνον εις τό-
ποιον ό νοός διευθύνει τήν γρα-
φίδα ή τήν σμίλην ή τήν διαβή-
την, ή τά άλλα έκείνα όργανα
τά όποια δέν άπαιτούν και κα-
ταβολήν μυητικής δυνάμεως. 'Αφού
έξαιρέσατε τούς ήλιγίστους έκει-
νον ό όποιοι κατέχουν τήν κο-
ρυφαία των κακών όνομαζόμενων
έλευθερίων ή επαγγελμάτων, και ό
όποιοι δέν άποσπολύν ούτε τό δέ-
κατον δεκάτης των άναγκώντων
εις τά επαγγέλματα ταύτα, έλοι-
ό έλλοι εις πολλή ήλιγώτερον
χρήσιμοι και εις έσπουδοι και εις
τήν κοινωνίαν από τόν καλόν έρ-

[illegible]

δικά τοις προκαταληπτοῦ των τῶν
συνταξιούχων των. ἔπιπτον ἀπὸ
ἐξουθενῶς ἐκείνην διὰ τὴν σωτη-
ρίαν τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θρασύβ. ἐκεῖ, ἀναισθητοὶ
ὕποκοιται, πλοκοῦράφοι διαβρο-
τηρίων, φρυγέθης ἐκδοσίαι ἐκ τοῦ
λερωτο παρόντος ἑδάφους, ἐνδόμοι
δὲ ΠΑΤΡΙΣΤΗΣΙΜΟΣ εἶναι· Νό-
βαςτῆρ τὴν ΠΑΤΡΙΔΑ ποὺ οὐ
ἐξήρθη ἀνδυνεύουσιν, καὶ νῦν
πορρὶ τοῦ πρώτου ἀεροπλάνου
ποὺ δὲ συναντήσῃ γιὰ τὴν ἰα-
τρὴν εἰς ὠφελῆν, καὶ εἰς ἀναστή-
σιν ἑλληνικῆς πατρίδος, θίστι· ἔπει-
γὴ πατρίς καὶ ὅπου γῆ καὶ
ταφόρῃ!

Ἄλλὰ ποῖα γῆ, ὁτλοῖοι τρε-
σαντες, ὅς εἰνε ἑκείνη ἡ ὁμοί-
α θὰ σὰν σκόρπῃ; Ποῖα ἄνθρωποι
ἔχοντες ἔχους ἄνθρωπινον εἶκο-
πος τὰς χιλιάδας τῶν ἑλλήνων
κὼν θυράτων τῆς οὐλοκοκομιν-
εῖς τῆς κακοῦρας τοῦ ὅπου οὐ
ἐκτελείται; ἀντιπραγμασι-
αὶ τὰ ὁμοίε τοι «τμάρια» σπ-
εῖ τὰ βάρη τῆς Αὐτοπρίας, ὅ-
ερεθούν νὰ σὰν ποῦν τὰ κα-
λλήρα; Ποῖο χρεὶ ἄνθρωπων ἐ-
κδοσὴν ἀπὸ τὴν ἑλλήνων τὰ χρε-
σας ποὺ ἐδύσαν τὸν χρεῖστη
τοῦς ὑποκριτικούς θαυμασ-
μοὺς;

Ἄλλως τε καὶ τὴν φράσιν αὐτὴν
 δὲν θέλω να πιστεύητε ὅτι τὰς
 συνθήκας δέχομαι προσωρινῶς
 ἐν ὁρμητρίῳ πρὸς νέας ἐθνι-
 κὰς διεκδικήσεις. Ὅχι. Ἡ ἀν-
 θρωπότης ἐβόρσσε εἰς ἕνα ση-
 μεῖον ἐποὺ εἶνε ὑποχωρημένη, κα-
 τατρίψαν τοὺς πολέμους, ἐάν
 δὲν θέλῃ μέσῃ εἰς τοὺς πολέ-
 μους καὶ συνερθεῖ, καὶ να ναυα-
 γίσῃ ἐντελὸς ὁ νεώτερος πολιτι-
 σμός. Διὰ τοῦτο ἀποδέχομαι ἐι-
 λεγκρινὰς τ' ἀποτελέσματα τῶν
 συνθηκῶν, διὰ τῶν ἐποίων ἑτερ-
 πατισμῶν ὁ πόλεμος.

Ἀλλῶς τε ἂν σφεδύνητε ὅλοι
 ποιοὶ εἶνε τ' ἀποτελέσματα αὐτὰ
 τῶν μακρῶν πολέμων, ἀν ἰδῇτε
 ὅτι ἡ Κλάρα, ἥ ὅποια ἐβέκλινε
 πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆν

ἤξειε τὰς θυσίας. Πρὸ πάντων,
 μὴ παροῦρθετε ἀπὸ τὴν ψυχί-
 κης ἀσθένειας, ἥτις ὑπῆρξεν ἀ-
 πόστοκος τοῦ μεγάλου πολέμου
 καὶ ἡ διουία φέρει εἰς τὸ συμπε-
 ρισμα, ὅτι· ὅλαι αἱ παλαιαὶ ἀξίαι
 εἰνε ἀπορριπταί. Ἡ ἰδέα τῆς πα-
 τριδος ὑπὸ τὸν ἔρον τοῦ να μὴ
 καταπαύηγῃ τὸ αἰσθημα, ὅτι· εἰ-
 μεθα καὶ μέλῃ μας ἐθρυνέρτας
 κοινωνίας, τῆς ἀνθρωπίνης κοι-
 νωνίας, ἡ οἰκογένεια ὑπὸ τὸν ἔρον
 τῆς ἐκαστοῦ ἐκείνης πλῆθους ἰσο-
 τήτος εἰς τὰ δύο φύλα, ἡ ἰσο-
 κτηρία ὑπὸ τὸν ἔρον ὁ συγκε-
 τρυνόμενος πλοῦτος· νὰ μὴ ἀπο-
 βαίνειν ὄργανον καταπίεσεως πᾶν
 ἀπορριπτόμενον τάξιον, αἱ ἰθρησκευ-
 τικαὶ πεποιθήσεις ὑπὸ τὸν ἔρον
 ὁ συγκεντρυνόμενος πλοῦτος νὰ

μεν να συγκαταστήμεν ἀνεσώτερη
καὶ μεγαλύτερα ἀποτελέσματα.
Παρακαλῶ νὰ μὴ ἐπιτρέψετε
νὰ σᾶς δώσω δύο ἀκόμη ἢ τρεῖς
πατριπλῆς συμβουλὰς. Μὴ διαφέ-
σθε νὰ φθάσετε. Ἡ ἐλπίστειον
πρῆγμα ὅσον θέλετε ἑπὶ ταχύ-
τερον φθάσετε εἰς τὸν σκοπόν
σας, προσέχοντες μόνον νὰ μὴ
σκοπιάσετε, ἀλλὰ μὴ ἀδιαφορεῖ-
τε ποτὲ διὰ τὰ μέσα πού θὰ σᾶς
δωγῇσουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν. Μὴ
γίνεσθε ἀρριπτοί. Τὸ πρακτι-
κώτερον ἔλλογον πού κόμουν, ἐκεῖ-
νο τὸ ἔποσον ἔβρυσε τὸ μεγαλο-
πρεπότερον πολιτικὸν κατασκευά-
σμα πού ἐγνώρισεν ἡ ἀνθρωπώ-
της, ἀνακηρύττει τὸ ἀξίωμα ὅτι
ἡ τιμιότης εἶνε ἡ καλλίτερα πο-
λιτικῇ.

γάτην τῆς γεωργίας ἢ τῆς βιομηχανίας ἢ τῆς βιοτεχνίας.
Καί, πιστεύοσά με, εἰμένα εἰς τὰς παρακινῶνς τῆς ἡμέρας ἡ μάλλον ἐξημερώσαν ἦδη ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν οἰκίαν αἱ μορφομένο ἐργάται αἱ ὁποῖαι χρησιμοποιοῦν τὸν νοῦν τὸν ὅπως διεκονοῦν κολλήτερον τὴν λαομαρὴν χειρωνακτικὴν ἐργασίαν τὴν, ὡς κατέχουσιν καὶ κοινωνικῶς ἀντιτεθεῖσαν ἀπὸ τὰ ἐνέτικα δέκτατα τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ ἐλευθέρια λεγόμενα ἐπαγγέλματα.

Ἀλλὰ ἔλεπόν μοι πρέπει νὰ σταματήσω διὰ νὰ μὴ λάθῃ ἡ ὀμίλι μου τὸν χαρακτὴρα παρακινέσας πρὸς Δημότικον, διότι γνωρίζω πόσον αἱ νεαροὶ καὶ παραινέσεις ἀκούονται δυσφύρως.

πογκινητικά παραβλεπόμενα ούτως
καρπινίως πολιτών οι οποίοι ε-
κατάλειψαν τις δουλειές τους
Έφευγαν χωρίς καλό καλό. ν' α-
ποχαιρέτησουν τους δικούς τους
τους οποίους ποιος ήξευρε α-
γα ζανάβλαψαν, δια να κατα-
χθούν ή να απευσθούν εκεί που
άπολύτως ανάγκη επέβαλε τη
παρουσία και τωρίς την ύπαι-
των...

«Άλλοι τ' ήταν εκείνο τ' όποιον
εξήντισσιν οργιστο το θαύμα: η
Πίνδος, την περιλαμπρή αυ-
νίκη ή οποία έκανε να μείνι δέ-
ο κόσμος έμβρόντητος: Ποιός
διήρτην ο ήρωας; Στο έρωτά
μα αυτό δίδεται αδιότατα
ἀπάντησι: "Όλα τ' αστερίζει
τοπ' Έβενουσι!»

Ετοιμάσει τον Έβανος ήτο ο
ο φηγάς αείων ο Ισάνομος κ
Θωμάς και ζέας» εις τ
κουρμα του όνοματος Πίνδος
Και όταν εις νην Ιόαν αεί-
...

σου διά τὸ «ὤψωμαι τῆς Πενδο-
 ρίας καὶ τὸ ἀσπαστέιναι μὴ λέξι-
 ναι». Εἰς τὸ κάθε βήμα σας, θεοὶ
 καὶ ἄν πάτε καὶ θεοὶ καὶ ἐ-
 σταθῇτε, θὰ σὰς ἀκολουθεῖ ἡ κο-
 νωνικὴ καταβίβη καὶ περιέρου-
 σις, διότι ἐπὶ ἑστῆτε, ὅχι μόνον
 ἀνάγειν ἄλλους, ἀλλὰ καὶ ἐν-
 ἑαυτοὺς ἀνθρώποις. Κατακυλιώ-
 ζου τὴν κατωστήν, βαρβάρη τὴν
 κατασχόντων πρὸ τῆς ὁποίας ἡ
 χριὰ καὶ αὐτὸς ὁ φυσικὸς θάνα-
 τος, μὴ τὰς ἀθλίας σας πρέει-
 ναι.

ΤΩΒΙΑΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς μετοσχόντας τὴν
 πάντοτε μὴ ἐπὶ τὴν θανάτῳ τὴν
 προσφιλοῦς μοῖς μητρὸς μοῖμα
 καὶ θείας Ἰωσφίνης Πενδο-
 Μαρσέλλου, θερμῶς περὶ τῶν
 σπέρμα.

Τὰ τέκνα, οἱ ἔγγονοι, οἱ ἀνεψι-

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

...τας τοὺς μετασχόντας
...μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ
...φίλους μας μητρος, μη-
...θείας, Ἰωσήφινας, Πα-
...σέλλου, Θερμῶς, εὐχ-
...μεν.
...τέκνα, οἱ ἔγγονοι, οἱ ἀνε-

ΠΑΝ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑ

ΠΑΝΟΣ ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ - Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Συνέχεια εκ του προηγούμενου
 «Αμα εγγώσθη, συνεχίζει ο Κορωνάιος, η ειοβολή των εναντιών, απόσπασμα 150 τακτικών, 2 ορεινών πυροβολών, 30 Ιππικών, και 200 άτακτων διοικούντων υπό του ταγματάρχου Ζουμπακλή έστάλη εις 'Αργος προς άπαντην του έχθρου όστις έπροχώρει με δύναμιν 1500 τακτικών, μίας ίλης Ιππικών, δύο ορεινών πυροβολών και 150 άτακτων διοικούντων υπό του στρατηγού Χάν.

Το 'Αργος ως είπομεν, είχε και τοúτο ύψωση την σημαίαν της επαναστάσεως, άλλ' ο στρατηγός αυτού Τζοκρης συνεννοήθηκε μετά των υποσπιστών του 'Οθωνος Γ. Κολοκοτρώνη, έπρόβλεπε την επανάστασιν και αύτα δεν ήλπιζετο η δίωσις συνδρομή εκ της πόλεως ταύτης. Κατά συνέπιν εν συνελεύσει όσους και ναυπηγούς εις τας φυλακάς του Ναυπλίου. 'Εν τούτοις ο έχθρος έπροχώρησε και κατάλασε την άγν το έσπερας δύο ώρας μακράν της πόλεως εις την κατάλυε το ήμετερον απόσπασμα.

Την πρωΐαν της έπορεύσεως ο έχθρος έβόδισε προς την πόλιν, το δέ ήμετερον απόσπασμα ίδόν το έδύνατον να έμποδίσουν την προχώρησιν αυτού το έπεχώρησε διά να επανακάμψη εις Ναύπλιον. Τότε ήλθεν εκ Ναυπλίου ο υποφαινόμενος όστις έξεπλήρου χρέη άρχηγού των Γενικών 'Επιτελών ένα πληροφορηθή περί των διατρεχόντων, άπαντήσας δέ το απόσπασμα έξωθεν της πόλεως εν πλήρη άταξία έλαβα την διοίκησιν αυτού και τάξας τοúτο έν τάξει μάχης έχον το πυροβολικόν επί της όδοσ, το πεζικόν εις το μέσον και το Ιππικόν εις το άριστερόν στόλισμα και τους άτακτους ακροβολιστικάς, έβάδισα ύποχωρητικώς μέχρι της Τριπόλεως χωρίς να προσβληθώ υπό των Βασιλικών.

Όταν οι έναντιοι είδον την τάξιν ταύτην έσταμάτησαν την καταδίωξίν του ήτις έπρωχρειέται τοσοούτον ώστε παρ' άλλων να έπιπέσκει κατ' αυτού. 'Αμέσως μετά την επάνοδον αυτού εις Ναύπλιον κατέληθονσαν τα περίε το Ναυπλίου ύψώματα και τέλος ο Προφήτης 'Ηλίας και η 'Αρεΐα.

Ο έχθρος έφθασεν εις Τυρυνθα ήν και κατάλαβε. 'Αμώτερα δέ τα στρατεύματα άφύρουντο εις τας θέσεις των. Κατά τόν αυτόν χρόνον βασιλικά πλοία με στρατεύματα και πυροβολικόν κατέλαβον την άπάναντιν του Ναυπλίου θείον τους Μύλους και εις στρατηγός άπεστάλη εις Πελοπόννησον, διά να καταστείλη την επανάστασιν ήτις έκείσε της Τριπόλεως έφάνη και εις την Σπάρτην και την Λακωνίαν. Δεν έβρόδυνε δέ να έπιτύχη το σκοπό του άμα η επανάστασις περιεστάλη μόνον εις Ναύπλιον. Δεν έμενευ δθεν εις τους επαναστάτας εμην να υπερασπισθώσιν έντός του φρουρίου.

Την θην από πρωΐας ο έχθρος έκίνησε βαδίζων προς τας θέσεις τας κατοχυρώσας υπό των επαναστατών. Προσβαλόν τας θέσεις άπάσας ταυτοχρόνως, ίδιος έζήτη να κυριεύση την 'Αρειαν ήτις ήτο η πηγή της υπερασπίσεως 'Αλλ' άποκρουσθείς πανταχόθεν έβίασθη να ύποχωρήσει άμέσως έγκαταλείψαν εις το πεδίον 32 νεκρούς. Το όλον των ζήμιων του ήτο 70 φουε μένοι και 100 περίπου πληγωμένοι. 'Εκ των ήμετέρων έφωυόθησαν έπί και 15 έπληγώθησαν. Μεταξύ των πρώτων ήτο ο άνοητασπιστής Παλάνης όστις εύρισκόμενος εις τόν Προφήτην 'Ηλϊαν και βλέπων τόν έχθρον πλησίον σταντα εις την κορυφήν του όρους, έλαβεν άλλους άνδρας και ώρμησεν κατ' αυτού. Τότε έκτυπήθη και έμεινε άπινους. 'Εν ταυτώ έπληγώθη εις τόν πόδα και ο άνοητασπιστής Μακρόπουλος και έλατρώσε ο ύποφαινόμενος εις το δεξιόν ίσχίον. Όστος έπιθεωρών από πρωΐας τας δια-

φόρους θέσεις μετέβη και εις έκεινην του Προφήτου 'Ηλϊου, άλλ' άμα φθάσας εις αυτήν ήναγκάσθη να μείνη πολιορκηθείσης της θέσεως πανταχόθεν.

Η ύποχώρησις των βασιλικών εγένετο μετά άταξίας, το δέ πυροβολικόν των μείναν τελευταίον άνευ ύποστηρίξεως ήθελεν συλληφθή, εάν οι πολιορκούμενοι διέθετον περισσότερας δυνάμεις και εύρίσκοντο εις περισσότεράν τάξιν.

Εις την 'Αρειαν έπληγώθη εκ των βασιλικών εις τόν πόδα και ο λοχαγός Κουμουνοδορος και μετ' άλλων άπεβίωσε μη συγκρατηθείς διά του όποκόψωσι τόν πόδα.

Μετά την μάχην της θης ο μέν έχθρος άπεφάνισε να θέσει πολιορκίαν και τοιουτοτρόπως κατέλαβε την Τυρυνθα όπου είχε στήσει το Στρατηγείον του, ένα χωρίον κείμενον βορειοανατολικώς αυτής, και άλλα τινά χωρία παρά τόν λιμένα. Κατά τας γενόμενας συνεχώς άψιμαχίας έμειναν νικηταί ως επί το πολύ οι ήμετεροι.

Την 1ην Μαρτίου είδομεν από πρωΐας τόν έχθρον εκκινήσαντα με διαφόρους φάλαγγας. 'Εξ αυτών μία συγκιμένην έξ 600 άνδρων περίπου προσέβαλε τόν Προφήτην 'Ηλϊαν και τόν μύλον του Ταμπικοπούλου, τέτρα δέ εκ 2.600 περίπου προσέβαλε την 'Αρειαν. 'Εν άλλο τμήμα διηυθύνθη προς την θείαν Μερτζή διά να προσβάλη εκ του όρους του υπερκειμένου του χωρίου, έτερον δέ κατά φάλαγγα προσέβαλε κατά μέτωπον το χωρίον.

Μ' όλον ότι από πολλών ήμερών έγώ είχον παραγγείλlei εις τους αξιωματικούς τους διοικούντας την θείαν ταύτην, να καταλάβωσι και άχυρώσωσι προχωρήσας αυτήν, ούδέν τούτων έπραξαν, άλλ' έγκαταλείψαντες άφύρουντο την θείαν ταύτην επεριορίσθησαν έντός του χωρίου. Ούτω ο έχθρος καταλαμβάνει την έπίπεσον επί του χωρίου οι δέ έν αυτό έτράπησαν εις φυγήν έγκαταλείψαντες όπολέμους τας θέσεις και τας πυροβόλα των.

Μολονότι με παντοίους τρόπους ήθελεν ήσμεν άναστατήσωμεν την φυγήν των έστάθη άδύνατον. 'Εμεινα δέ τελευταίος με δύο πιστά πυροβόλα έως ότου άπεχωρήσαμεν άπαντες. 'Εφθασε δέ ο έχθρος και κατάλαβεν όλας τας θέσεις μέχρι Προνοίας.

Οι εις τόν Προφήτην 'Ηλϊαν μόνον άνθίσταντο γενναίως, άλλα τέλος περικυκλωθέντες πανταχόθεν και μη έχοντες πολυμορφία ύπεχώρησαν και ούτοι περί την 10ην ώραν μ.μ. έπανελθόντες εις Ναύπλιον.

Μετά την ύποχώρησιν έντός του Ναυπλίου έγώ μετέβην εις Παλαμήδιον διά να λάβω την διοίκησιν του φρουρίου, άλλ' ίδών τόν έχθρον εις μεγάλην άταξίαν και παραδοθέντα εις λεηλασίαν, ένόμισα καλόν να έπιπέσωμεν εκ των νώτων αυτού δι' έξόδου εκ του Παλαμηδίου, και ούτω λαβών 100 άνδρας περίπου διήρεσα αυτούς εις δύο απόσπασμα εκ 50 άνδρων έκαστον, και το μέν έν έδωσα υπό την διοίκησιν άλλων αξιωματικών παραγγείλας αυτούς να προσφυλάξωσι τας νώτας ήμιν, το δέ έτερον λαβών έγώ έπροχώρησα κατά το έξροδ. Ούτος ίδών ήμας έπεμψεν ένα λόχον εκ των νώτων ήμιν τα όποία εύρών άπροφύλακτα, διότι τέ έτερον απόσπασμα όλιγώρησε να καθέξη αυτά ως είχαν παραγγείλθαι, μάς προσέβαλε. Κατά την συμπλοκήν ταύτην πληγώθη καιρίως κατά τόν άριστερόν μηρόν και έγκαταλήφθηκε παρά τών στρατιωτών μου συλληφθην υπό των έχθρων.

Ο τραυματισμός και η σύλληψις του Κορωνάιου ήπείρεν άτύχημα διά την επανάστασιν. Μετά τας τελευταίας κατ' αυτήν συμπλοκάς καθ' ός έπεσαν έκαστέρωθεν περί τους έκαστον πενήντα άνδρες αι δέ θέσεις των επαναστατών είχαν καταληφθή υπό των Βασιλικών στρατευμάτων, ο στρατηγός Χάν έζήτησε δι' έπιστολής του προς τους επαναστάτας την παράδοσιν του Ναυπλίου.

Πλην δεν έτυχεν άμέσου άπαντήσεως. 'Εν τέλει οι άρχηγοί των επαναστατών, μετά νέαν προς αυτούς πρόσκλησιν του στρατηγού Χάν προς συνένδοσιν, συληθόντες εις την οίκλιαν του άντισυνταγματάρχου Μίχου, άπεφάσισαν, κατά πλειοψηφίαν, όπως άποδεχθώσιν την παράδοσιν της πόλεως υπό τόν όρον της γενικής άμνηστείας.

Παρά την άπόφασιν αυτήν, ο ύπολοχαγός Δ. Γρίβας θεωρώντας προδοσίαν την παράδοσιν της πόλεως, έσπευσε να καταλάβη μετά τινων όμοφρόνων του και καταδικών το Παλαμήδιον εις το όποιον εισαγαγών τροφάς και έφόδια, έκλεισε τας πόλεις αυτού και ήρτισε, παρά την γενωμένην άναγκήν, να κανονισθώσι τας όχυρώματα του βασιλικού στρατού και να άπειλή και αυτήν πόλιν του Ναυπλίου.

Παρά ταύτα, και παρά την άπόρριψιν της αίτήσεως των επαναστατών περί γενικής άμνηστείας αυτών, ο βασιλεύς 'Οθων άποδέχθηκε τας συστάσεις πλείστον κατοίκων του Ναυπλίου, και προς επαναφοράν της γαλήνης εις τόν τόπον, έχορήγησε την άμνηστείαν πλην έξήρεσεν από αυτήν δώδεκα στρατιωτικούς και δεκαεννέα πολιτάς. Το διάταγμα τοúτο ένηκολούθησε έτερον διά το όποιο έξηροδόντο τρεις στρατιωτικοί μεταξύ των όποιων πρώτος ο Κορωνάιος, και έννέα πολιταί. Το διάταγμα αυτό δημοσιεύθεν εις το φύλλον της 2ας Μαΐου 1862 της έφημερίδος της Κυβερνήσεως έχει ως έξης:

Αριθμ. 25

ΟΘΩΝ
 'Ελέφθεο βασιλεύς της Ελλάδος
 'Εχόντες υπ' όψει το από 8 Μαρτίου έ.ε. 'Ημετερον διάταγμα περί των ενόχων έχάτης προδοσίας και στάσεως καταστάσεων, των ένός της πόλεως και του φρουρίου Ναυπλίου έφείθεν, και έπιθυμούντες και μετά την έντελή κατάπαυσιν της στάσεως και πλήρη άποκατάστασιν της ίσχύος των νόμων να έπεκτείνωμεν το Βασιλικόν ήμιν έλεος όσον ένεστιν εύρύτερον και εις τών λαών ήμιν ύπηκόων τών μη εις τας αυτά έγκλήματα ύποπεσόντων εις ή πρωτόσει του 'Ημετέρου 'Υπουργικού Συμβουλίου άποφασίζομεν τα έξης:

Α' Απονέμομεν άμνησίαν εις άπαντας, τους όπουδήποτε του Κράτους κατασταθέντες ένόχους έχάτης προδοσίας και στάσεως, διά τε τας έγκλήματα ταύτα και τα μετ' αυτών δύναψη.

Β' 'Εξαιρούνται της άμνηστείας οι έξης:

α' Στρατιωτικοί: 1ος Πάνος Κορωνάιος, 2ος 'Ιωάν. Ζουμπακλής, 3ος Ν. Μακρής.
 β' Πολιτικοί: 1) Λεωνίδας Βούλγαρης, 2) 'Αρισ. Τσατζός, 3) 'Ιωάν. Παλαιολόγος, 4) Βασιλείος 'Ορλώφ, 5) Νικόλ. Βασιλαήλος, 6) Φ. Χαλκιάπλος, 7) Α. Γούδας, 8) Γιαννάκος Ε. 9) Σπυρ. Κατσικοτόλης.
 Γ' Οι ένοχοι καταστάνας του έγκλήματος της άπελευθερώσεως φυλακισμένοι, ή τοú της λιποταξίας, δεν απαλλάσσονται τών υπό του νόμου διά τας έγκλήματα ταύτα έπιβαλλόμενων ποινών, ούδέ περιλαμβάνει η άμνηστία τους τελευταίως καταδικασθέντες δι' έγκλημα έχάτης προδοσίας ή στάσεως.
 Δ' Το από 8 Μαρτίου έ.ε. περί άμνηστείας 'Ημετερον διάταγμα διατηρεί καθ' όλα την ίσυν του.
 Ε' 'Ημετερος επί της Δικαιοσύνης και τών Στρατιωτικών 'Υπουργών θέλει δημοσιεύσθαι και εκτελεσθ' το παρον διάταγμα.
 'Εν 'Αθήναις τη 30 'Απριλίου 1862
 Ο Κορωνάιος όστις έκπα-

τείτο επί του άτμπολίου «'Οθων», εύθως ως έλαβε γνώσιν του από 8 Μαρτίου Β. Δ. περί άμνηστείας των επαναστατών, έσπευσε, σχολιάζων αυτό, ν' άπευθύνη τας κατωτέρω δύο έπιστολάς προς τόν άντισυνταγματάρχην Αρτέμην και τους άλλους έξαιρεθέντας της άμνηστείας εις τας όποίας και μέμφεται αυτούς δι' όρισμένας των πράξεις. 'Η πρώτη έπιστολή έχει ως έξης:

Λιμήν Μύλων. 'Επί του άτμπολίου «'Οθων» την 23 Μαρτίου 1862.

Προς τόν 'Αντισυνταγματάρχην Κύριον Μ. 'Αρτέμην και λοιπούς έξαιρουμένους της άμνηστείας της θης Μαρτίου.

Κύριοι,
 'Ότε διήλθον έντεθεν έρχόμενοι έξ 'Αθηνών οι κομίζοντες την περί ου ο λόγος άμνηστειαν αξιωματικοί, με συνεχάρησαν λέγοντες ότι έδόθη γενική άμνηστεια εις ήν συμπεριλαμβανόμιοι και έγώ. Τοιούτον μήνυμα δεν ήδύνατο να είναι λόγος άβάσιμου, και δεν άμφέβαλα ποώς περί της πραγματικότητος αυτής.

'Αλλ' αΐφνης μετ' άλλων πληροφορομαι ότι οι έν Ναυπλίω άπερρίψαν την άμνηστείαν ως περιέχουσιν έξαιρέσεις υπό λϊαν άυστηρούς όρους.

Μή άναγνώσας το κείμενον της άμνηστείας εύρισκόμην εις άμνησίαν περί της Κρίσεως μου. 'Αλλά όσμερον λαβών γνώσιν του από 20 Μαρτίου φύλλον της έφημερίδος της Κυβερνήσεως του περιέχοντος όλα τα διατάγματα τα άφορώντα την άμνηστείαν, δεν έπα πλέον ούδένα διαταγών έπ' αυτής.

Και ως συνεργάτης ήμιν, Κύριοι, και ως άτυχέστερος ήμιν, κεκτμήναι το δικαίωμα να σας όμιλήσω και να σας παρακαλέσω να άκούσετε την φωνήν της φρονήσεως και της μετριότητος.

'Αμα άνέγνωσα την άμνηστείαν ούδαμώς έδίστασα να έξομιώσω αυτήν με γενικήν άμνηστείαν. Είπε άληθές ότι το β' άρθρον φέρει έξαιρέσεις, 19 τόν αριθμόν. 'Αλλ' είναι έπίσης άληθές ότι έπειτα άμέσως τοúτον το Γ' άρθρον το όποιον εξαλείφει το προηγούμενον, πληρυστάται. Και τι άλλο δηλοί Κύριοι, το «έπιφυλασσόμεθα να επεκτείνωμεν την Βασιλικήν ήμιν συγκατάβασιν και εις έκείνους εκ των της άμνηστείας ως άνωτέρω έξαιρουμένων, όστινες διά των ένεργειών αυτών υπέρ άποκατάσεως της νομίμου τάξεως ήθελουν φανή αξίος της συγκατάσεως ταύτης», είμη δι' ύπόχρεται έμμέσως την άμνηστείαν και εις τους έξηρημένους; Λέγω ύπόχρεται, διότι τοιούτοι λόγοι προφερόμενοι εκ βασιλικού στόματος και περί του ώραιότερου άδάμαντος του θρόνου, της Βασιλικής λέγω μακροθυμίας δεν δύνανται ποτέ να είναι λόγοι πτερόντες.

Σκοτός όθεν του Διατάγματος ήτο και είναι η γενική άμνηστία, έτέθη δέ το β' άρθρον των έξαιρέσεων, διά να προσφυλαχθή η Βασιλική έξαιρέπεια και μη ήθελε φανή δι' συνηκολογεί μετά επαναστατών.

'Αλλ' έκτός τούτου, Κύριοι, οι 19 έξαιρουόμενοι δεν έχουσι τοιαύτην άυτοπαρνήσιν, ώστε να προσφέρωσιν έαυτούς εις την Βασιλικήν μακροθυμίαν και άνευ όρων, διά να καταπαύσωσιν τόν από τοσοούτου καρόν σπαράττοντα την πατρίδα σάλον, διά να παύση πλέον η ή χύσις του άδελφικού αίματος, και διά να παύσωσι τας δεινά των κατοίκων Ναυπλίας όστινες μετά τοσαύτης γενναϊότητος και άυτοπαρνήσεως προσέφερον την συνδρομήν των και συνεργάσθησαν μεθ' ήμιν:

'Αλλ' ός έφετάσμεν και άλλως το πράγμα. Τι περιμένετε από μίαν παρέτασιν άντιοτάσεως; Και έν ένοβόλωσμεν διά μίαν στιγμήν δι-

στρατιωτικώς δύναται να παραταθή η αντίστασις, καθ' όλα τα λοιπά όμως αύτη δεν ήμπορεί να παραταθή επί πολυ. 'Εντός άλλου θα έλθη η στήριξις των τροφών, άκούσθη τοσούτος άκούσθη ο' άναφανδών άνθένειαι, τέλος και η εκ τούτου προελευσόμενη άναρχία. Και η θέσις ήμιν έσται χειρότερα άσυγκρίτως της πρώτης. Τότε, δεν σάς μένει άλλο ή να τεθήτε εις την διάθεσιν του νικητού.

Σας έξορκίζω όθεν, Κύριοι, να άκούσετε την φωνήν της πατρίδος ήτις είνε της φρονήσεως και μετριότητος, και μη άμφιβάλετε ότι η Α. Μ. περιμένει από ήμας την εύκαιρίαν να καταπαύση τας δεινά της πατρίδος, τα όποια άλλως δεν καταπαύουσιν ειμη διά της έντελους λήθης του παραλθόντος.

Π. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

'Ολίγας τινάς ήμέρας κατόπιν της έπιστολής αυτής ο Κορωνάιος άπέστειλεν προς τους ίδίους και την δευτέραν του τοιαύτην έχουσιν ως άκολούθως:

Λιμήν Μύλων. 'Επί του άτμπολίου «'Οθων» την 30ην Μαρτίου 1862.

Προς τόν 'Αντισυνταγματάρχην κ. 'Αρτέμην και λοιπούς έξηρημένους της άμνηστείας της θης Μαρτίου.

Κύριοι,
 'Ότε έλάβομεν τας δπλα έναντίον των καθεστώτων, έκρήξαμεν ότι το έπράσμεν διά να άνακτηρώμεν το καταπατηθέντα δικαίωμα του έθνους, και διά να καταστήσωμεν το σύνταγμα πράγμα και ούχι λόγον. Δεν πρόκειται ήδη να συζητηθή εάν όρθώσ η έσφαλμένος έκρίναμεν. Τοúτο θέλει δικασή η ιστορία. Ούτε πρόκειται να ιστορήσωμεν τα γενικά και ιδιαίτερα συμβάντα τα όποια έσφρασαν το αποτέλεσμα υ γινώσκουμεν.

Η Κυβέρνησις υπεριοχύσασα, εις μέν τα λοιπά μέρη όπου άνεφάνη κίνημα επαναστατικόν κατέβαλεν αύτά, τους δέ επαναστάτας του Ναυπλίου έστενοχώρησεν έντός των πυλών του φρουρίου. 'Εν ταυτώ άμνηστία έξεδόθη εις ήν έξηροδόντο 19 άτομα, παραλείπονται και εις την πρώτην έπιστολήν μου άνέπτυξας, μ' όλα ταύτα έπειδή ύπερίθετο ότι έγκαρτερούσσε συναισθανόμενοι την ιερότητα της έπιχειρήσεως σας παραβλεπίετα καθίστατο ή άπόφασίς σας αύτη.

'Αλλ' έκτοτε έρχεται έποχή λυπηρά διά την έπιχείρησιν

ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΕΛΛΗΘΕΝΑΡΩΝ

Λαπίναις του Δημοσίου κατέληγον συνεργείον δενδροκαθαριστών υπό την έπιβλέψιν του Γεωπόνου, προσέβη εις τόν καθαρισμόν πλείστον έλαοδένδρων εις διάφορα μέρη της νήσου. Οι ίδιοι τήται των έλαοδένδρων προσέφερον μόνον τροφήν εις τους έργασθέντας.

Όμιον. 'Αντι να ύποστηρίξητε τας ιερές άρχάς σας διά της γενναϊότητος και άυτοπαρνήσεως, έφρονίσαιτε τίνι τρόπω να έξέλθωτε της δεινότητος της θέσεως σας άσφαλίζοντες ούχι μόνον τόν παρόν αλλά και το μέλλον ήμιν φορολογούντες αυτούς έκείνους όστινες τοσοούτον γενναίως και προθύμως συνειργάσθησαν μεθ' ήμιν και έδωκαν την συνδρομήν των.

'Εκτός τούτου, καθ' έ πληροφορούμαι, πόποτε έτηρήσατε την ιερότητα των άνταλλαχθεισών μετά των εναντιών ή και ούδετέραν ύποσχέσεων.

Ούτω άντι να τιμήσωμεν τόν άγώνα δν άνελάβωμεν κατησχύναμεν αυτόν. 'Αντι να άποδείξωμεν ότι εκίνηθήσαν από ιερές άρχάς, άποδεικνύομεν ότι αίτια ποταπά και σκοποί ίδιοιτελείς ώθησαν ήμας εις την έπιχείρησιν μας.

'Ός συνεργάτης ήμιν άποκρούω μεθ' άλλης της φωνής μου τας πράξεις ήμιν ταύτας και νομίζω έμαυτόν εύτυχή ότι εύρίσκομαι εις την παροδία να άνακτηρώμεν τας προάξων τούτων των όποιων ήθελεν είμαι μάρτυς χωρίς να δυνήθω να έμποδίσω.

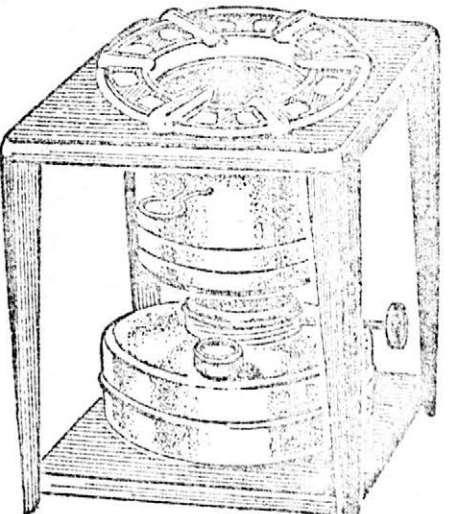
Οι άναλαμβάνοντες τοιούτους άγώνας έχουσι πρό όφθαλμών η τόν θάνατον ή τόν βίον άτυχή εάν η έπιχειρήσις των άποτύχη. Και ο μέν θάνατος είναι μαρτυρικός, ο δέ άτυχής βίος φέρει μεθ' έαυτού την τιμήν και ύπόληψιν των συμπολιτών άτινα άμοιβουν πολλαπλασίως τόν έληγθ πατριώτην, και τέλος την άνάπαυσιν της συνειδήσεως ήτις είνε Ικανή να ύποστηρίξη αυτόν και εις τας μεγαλυτέρας καταφοράς της τύχης.

Την διαμορτύρησιν μου ταύτην ένόμισα καθήκον μου να σας γνωστοποιήσω και να δώσω εις αυτήν όλην την δημοσιότητα. (άκολουθεί)

Π. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

Διευθύνοντες ύπευθύνον: Παν. Κ. Τσιτσίλιας όδός Μιθόβινης αρ. 273 'Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Νικόλ. Χλιδας όδός Αισχύλου αρ. 33.

ΑΙ ΝΕΑΙ ΓΚΑΖΙΕΡΑΙ
ΚΑΘΑΡΟΥ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

MACOU
 Η ΓΚΑΖΙΕΡΑ ΠΟΥ ΕΠΕΒΛΗΘΗ
 ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
 ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ
ΤΑΣΣΟΣ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΤΣΟΒΙΤΗΣ
 ΑΘΗΝΑΙ.—ΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΥ 20.—ΤΗΛΕΦ 21-074

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΠ. ΦΑΤΣΕΑΣ

Διανυσμένα δ' αλλ' υστερήσαν, ήρωα Παναγιώτη Φατσεά στέφονται επί μάτια όλων τών συμπολιτών σου επί τού ανώνυμου υψώματος τών αματωμένων βουνών της 'Ελλάδος επί τού δεισιού και δ' νεοκαρπείας τάφου σου, διά να μεταφέρουν και αποθέσουν επ' αυτού όλην την λατρίαν των και τών θαυμασμών των, διότι ΣΥ τού άριστου παιδι τού νησιού σου, ΣΥ δ' πιστός στρατιώτης τού 'Εθνους:

Υπερέβης κατά πολύ τού καλώς έννοούμενον καθήκον σου πού διά της αυτοθυσίας σου προεκάλεσε τών συνανδρών σου τόν θαυμασμόν. Η πατρίς σε προοιβάσει και σου απονέμει τού 'Αργυρού 'Αριστέον άνδρείας. Εύσημα τό όποια θ' αποτελούν διά παντός την ιεράν παρακαταθήκην εις τούς κόλπους της οικογενείας σου, και από τό όποια οι γονείς σου και τ' αδελφία σου, θ' άντλουν ύπεργράνηαν και παρηγορίαν διότι ή θυσία σου, θυσία ένσυνειδήτου 'Ελληνας, συνετέλεσε εις την διάσωση και επιβίωση της μεγάλης και δοξασμένης μητρός μας 'Ελλάδος.

Είς όλωνός άριστος άμυνεσθαι περί πάτνης. Τό διδάχθηκες εις τού Γυμνάσιον, τό ξανάκουσες εις τού Πανεπιστημιον, και τό ήγήμισες εις την πορείαν. Τιμή και Λόξα διά παντός εις σε Παναγιώτη Φατσεά. Τιμή και Λόξα εις τούς γονείς πού σε εξέδωσαν. Τιμή και Λόξα εις την νήσον τών Κυθήρων. Κλίνωμεν και ήμεεις εύλαβός τού γόνυ πού τού ιαφρού σου, διότι ύπ' όποιον έναν Α-ΞΙΟΝ της Πατρίδος. Η εύγενική μορφή σου θά σπυλίξη διά παντός τής αιδούσας τών διδασκάλων της ιδιαιτέρας πατρίδος σου, και την κάθε έπείκειον τού ήρωικού σου θάνατου, θά πλασμοειάται αύτη από τό εύσυνώτερο άνθη της άνοιξης, ύπό τούς έγκλημασις τών διδασκάλων διά την μεγάλην σου θυσίαν. Αιώνια σου ή μνήμη, ήρωα Παναγιώτη Σπ. Φατσεά.

Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

Την ένδεκάτην πρὸς τιν δωδεκάτην Φεβρουαρίου τού τρέχοντος έτους, και κατ' έν χρόνον διενεργείτο λαχούρα επί τούσιν όλων Μακεδονικών προμηθειών της ήρωικής πόλεως Φλωρίνης, ό νεαρός συμπολίτης μας Παναγιώτης Φατσεάς, υιός τού έν Ποταμίου συμβολαιογράφου κ. Σπυριδωνος Β. Φατσεά, έντεταγμένος εις τού 501 τάγμα πεζικού, έμάρτυρα ήρωικής μεταξύ τών συσταρχών τών του άμυνόμενου τού πατρίδος έδάφους. Και εκεί επί ενός ανώνυμου υψώματος, σφαίρα έγχρηκή τόν έστέρησε της ζωής του. Περὶ τού ήρωισμού τού ήμίονον λίαν εύλογώτως τό παρατίθενται έν ταύθα έγγραφα τού Διοικητού της στρατιωτικής τού μονάδος, άτινα και θ' αποτελούν τού λοιπού τας ανεξαλείπτους και τιμητικές περιγραμμάς της εικογενείας τού.

III Ταξίωχια Ρίμινι 601 Τάγμα Πεζικού

Αποσπασμα

Ημερησίως Διοικήτης Προσωπικού της 20ης Φεβρουαρίου 1949

Ο στρατιώτης Φατσεάς Παναγιώτης τού Σπυριδωνος. Διότι όποιος κατά την ένδειξιν των συμμορών έναντιον της Φλωρίνης την 11ην και 12ην Φεβρουαρίου 1949 επί τού ανώνυμου υψώματος, έμάρτυρα αταγόμενος κατ' έν χρόνον διέκρινεν της μάχης με αυτοθυσίαν, τόλημη και άποφοριστική έως ότου έχρηκή σφαίρα άφισε τούτον άπαντα.

Διά ταύθα

Προτείνω την προαγωγήν τούτου εις τόν βαθμόν τού 'Επιλοχίου επ' άνδραγαθία.

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ

Ταγματάρχης Διοικήτης

III Ταξίωχια Ρίμινι 501 Τάγμα Πεζικού

Αποσπασμα

Ημερησίως Διοικήτης Προσωπικού της 20ης Φεβρουαρίου 1949

Ο στρατιώτης Φατσεάς Παναγιώτης τού Σπυριδωνος. Διότι όποιος κατά την ένδειξιν των συμμορών έναντιον της πόλεως Φλωρίνης, ό νεαρός συμπολίτης μας Παναγιώτης Φατσεάς, υιός τού έν Ποταμίου συμβολαιογράφου κ. Σπυριδωνος Β. Φατσεά, έντεταγμένος εις τού 501 τάγμα πεζικού, έμάρτυρα ήρωικής μεταξύ τών συσταρχών τών του άμυνόμενου τού πατρίδος έδάφους. Και εκεί επί ενός ανώνυμου υψώματος, σφαίρα έγχρηκή τόν έστέρησε της ζωής του. Περὶ τού ήρωισμού τού ήμίονον λίαν εύλογώτως τό παρατίθενται έν ταύθα έγγραφα τού Διοικητού της στρατιωτικής τού μονάδος, άτινα και θ' αποτελούν τού λοιπού τας ανεξαλείπτους και τιμητικές περιγραμμάς της εικογενείας τού.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΕΝ ΙΚΑΡΙΑ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΟΣ ΑΥΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ

Ο ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ, Η ΕΡΓΑΤΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΥΤΩΝ

Είς την 'Ικαρίαν, την γνωστήν παρά τών Μικρασιατικών εκτήνων νήσον τού 'Ελληνικού 'Αρχιπελάγους με τας δεκατρείς της κοινότητας, και τόν έν δώδεκα περίπου χιλιάδων κατοίκων πληθυσμόν της, εφίσκονται από έτών εγκατεστημένοι και τινες Κυθηριοί άποκαλούντες μεγάλην έκτιμήσεως από τούς έντοπίους.

Ενδιαφερόμενος περί αυτών πληροφόρησις μάς παρέσχεν έξαιρέτως και σεβαστός 'Ικαριός, ό κ. 'Εμμ. Πουλιανός, γνώστης της ιστορίας των και της ζωής των. Τας πληροφωρίδας αυτές τας παραθέτομεν ένταύθα διά να χρησιμεύσουν ως ακρά συμβολή εις την μελλοντικήν ιστορίαν της κινήσεως και της δράσεως των έν τού έσωτερικώ Κυθηρίω, ήτις τού σάς έχει να παρουσιάση έπιτυχείς εις όλους τούς τομείς της κοινωνικής, οικονομικής, και πνευματικής άσποτηριότητος.

Εκτά τό 1865, όφηγείται ό κ. Πουλιανός, άνεμνήν εις την 'Ικαρίαν ό Δημήτριος Βλαχογιάννης εκ Κυθήρων ό όποιος έμειναν ως 'Μαστρο-Δημήτρης ό Τσιγγιάνης. 'Ητο κίστης, φοροδός βράκεις, και ήτο λαμπρής περιφήμος. 'Απέκτησε πέντε παιδιά εκ τών οποίων τά τρία κορίτσια και τό δύο άγρια, τόν Χαράλαμπο και τό Γεώργη. Ο Γεώργης μετανάστευσε εις την 'Αμερικήν και κίτητόν έβηγε και ό Χαράλαμπος. Είς την 'Αμερική ύπάρχουν και πολλοί 'Ικαριοί. 'Εχουν μετανάστεύσει τέσσερις περίπου χιλιάδες από αυτούς και εινε ως επί τό πλείστον καλλώς εγκατεστημένοι.

Όταν ό Χαράλαμπος Βλαχογιάννης έγύρισε από την 'Αμερική έφερε πολλούς παρόδες τούς όποιους όμως έχασε. Τώρα εινε σπαθιτής και μυγατιάς εις 'Ικαρίαν. Αυτός έχει ένα γυνή δι-κηγόρη εις την 'Ικαρίαν όνοματι Δημητρίαν. Οι Βλαχογιάννες έχουν άρκετή κτηματική περιουσία την όποιαν εκμαν επί τόπου και γι' αυτό ό κάτοικος της νήσου τούς θαυμάζουν και τούς αγαπούν γιά την εργατικότητα και την τιμιότητα τών.

Ο Μαστρο-Δημήτρης Βλαχογιάννης, αυτός πού έπαιξε την καλύτερη λύρα, έχει ένα χαριτωμένο άνεκδοτό χαρακτηριστικό τού οικονομίου Τσιγγιάνη. Κάποτε έκλήθη να παίξη εις ένα γάμο επί της λύρας του. 'Ενας 'Ικαριός, όνοματι 'Ιωάννης Χοντρουδάκης, ήθελε να χορέψη τό άντρώγενο και λέει εις τη γυναίκα τού.

— Χόρεψε πρώτ' όύ τό άντρώγενο κι' ύστερα τό χορεύω και γώ.

Πράγματι ή γυναίκα χόρεψε πρώτ' όύ άντρώγενο και ύστερα τό χορεύε και ό Χοντρουδάκης ό όποιος εις τό τέλος, έδωκε εις τό Βλαχογιάννη ένα μετρήσι γιά τή λύρα του. Την άλλη όμως μέρα τού γάμου ό Χοντρουδάκης πάει εις τό Βλαχογιάννη και τού λέει:

— Άκου μπόρμπα Δημήτρη. Χέεις εις τό γάμο σου δάκα ένα μετρήσι. Σάν πολλά δέν εινε; Δός μου πίσω τό μισό και τ' άλλο χαλάλι σου!

— Άκου νά σοβ πώ Χοντρουδάκη, τού άπαντά ό Βλαχογιάννης. Τά έξοδα τού γάμου και τά πιστά τού καφενέ δέν έπιστρέφονται! Φάγει ό Χοντρουδάκης και πάει εις τη γυναίκα του.

— Βρέ γυναίκα, της λέει, μού

ρίχνε την 11 - 12 Φεβρουαρίου 1949 επί ανώνυμου υψώματος μετά της δημοίρας τού ενιστάμενου, ένδειξιν αυτοθυσίας, τόλημη και άποφοριστική έως ότου έχρηκή σφαίρα άφισε τούτον άπαντα.

Διά ταύθα

Προτείνω την άπονομήν εις τούτον τού 'Αργυρού 'Αριστέου 'Ανδρείας.

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ

Ταγματάρχης Διοικήτης

Διά την έγκρίθειαν

Ο 'Υπασιπότης

ΚΟΛΥΔΑΣ ΚΩΝΣΤ.

Υπολοχός

Διά τού προστεθέντος εις τούς ένδους νεκρούς μας, και τού Παναγ. Φατσεά, ό Ποταμιάς έρχεται εις την πρώτην γραμμήν των θυσιών της νήσου μας υπέρ τού 'Εθνους. Δέν υπάργει να άμφιβολία ότι ή πρὸς τούς νεκρούς αυτούς τιμή και έκ μέρους της Κοινότητος θά εινε ανάλογος πρὸς τού ύψος των θυσιών των.

τό φαγε το μετρήσι αυτός ό Τσιγγιάνης.

Είς τόν δήμον Μεσσαρίας της 'Ικαρίας, συνεχίζει ό κ. Πουλιανός, έξοδον επίσης ό γεωργικός Λαζαρέτος εκ Χώρας των Κυθήρων τών όποιων και ένγυρισε. 'Ητο γεωργός και έμπορος, και έμεινε εις τό χωρίο 'Ακαμάτρα. 'Απέθανεν εις ηλικίαν 88 έτών. Αυτός είχε νυμφευθή κόρην εκ 'Ικαρίας της οικογενείας Δουρέδου ή όποια ήτο άφραστίδα γυναικα και έλέγετο Φαίβρωνια.

Οι κοινότητες τού ήσαν δέκα και παλαιότες και αυτοί τόν ύπεστήριζαν. 'Εκαμε έρκετή κτηματική περιουσία. 'Αφίκε και παιδί τόν Δημήτριον και Πέτρον Λαζαρέτον ό όποιος εινε τώρ εις την 'Αμερικήν, ως και θυγατέρας άποκατεστημένες εις την 'Ικαρίαν.

Ο Λαζαρέτος έπειδή ήτο άγαπήτος εις τούς κατοίκους εξέλεγε τούς πληρεξούσιους τού χωριού του και ήτο ένας από τούς 16 πού εξέλεγον τόν Δήμαρχον και τούς δημοτικούς συμβούλους. 'Ως τέτοιος πληρεξούσιος έχει και αυτός τό άκόλουθο άρωτό άνέκδοτο δείγμα τού πατριωτισμού του.

Η 'Ικαρία ήτο προνομιούχος νήσος υπό τούς Τούρκους. 'Επληρώσε 211 λίρες τούρκικες τό χρόνο, 2 μετρήσια και 1 γρόσι, και ήτο άνεξάρτητος. Κατά τό 1908 όταν εις την Τουρκίαν άνεκρόχη τό Σύνταγμα, οι Νεο-τούρκοι έπέδωσαν να καταργησούν τά προνόμια της 'Ικαρίας. Πρὸ τού νιούσου αυτού ό 16 αντιπρόσωποι τού νησιού εκμαν συμβούλιον και άπεφασίσαν να βάλω κατ' ένας τόν όβολό του ώστε να στείλουν 30 λίρες εις την Κωνσταντινούπολιν γιά να πληρωθούν οι δικηγόροι ό όποιοι δά ύπεστήριζαν τά προνόμια της νήσου. Μεταξύ τών αντιπροσώπων ήτο και ό Λαζαρέτος ό όποιος όταν έλήθη γιά βάλω και αυτός τό μετρήσι τού άνήτηρε:

— 'Εδώ δέν χρειάζεται αντιπρόσωποι. Καί άμέσως άνοιξε την κάσα της Δημορχίας της όποιας ήτο Τσιπας και έδωκε δέκα χρυσές λίρες Τουρκίας.

Ο Λαζαρέτος ήτο και ό πρὸς τού έπαιξε την σταβίδα εις την 'Ικαρία και γιά τούτο οι κάτοικοι τών ευγενέων. 'Εφθασε ή 'Ικαρία να κάνει έξαγωγή σταφίδας από τόν Εύδηλο, τό έπίλειον τού δήμου Μεσσαρίας, 40.000 καντάρια τών 4 άκάδων.

Είς την 'Ικαρίαν εγκατεστάθη τό 1934 και ό 'Εμμανουήλ Κατσούλης, εκ Κυθήρων και αυτός ό όποιος και έννομήθηκε και κίτητόν έβηγε γιά την 'Αμερική. Αυτός έδωκε δάνειον 1.600.000 δραχμών γιά να κατασκευασούν τό λιμάνι τού Εύδηλου. 'Ηλθεν όμως ή δραχμοποίηση και τά έργα πού είχαν άρχισει έμειναν ήμιτελή και κατεστέρησαν. 'Από τό χρήματα αυτά είχε γίνει μισός ό όποιος διεκδικούσε πείρες έκέρπειαν, και τά βατόρια δέν ήμπορούν πλέον να πλοιοποιούν.

Είς τόν Εύδηλον εινε και ένας Γεώργιος Μεγαλοκονόμος Τσιγγιάνης από τόν Ποταμιά. Αυτός εγκατεστάθη εκεί πρὸ τεσσαρακοστιας και εκεί έννομήθηκε. 'Εφερε πολλά χρήματα από την 'Αμερική τά όποια και έμεινέθησαν. 'Αποθανών άφηκε δύο πολύ καλά παιδιά, τόν κατεπών Κώστα πλοίαρχο και τόν άδελφό του Πλοίαρχο και αυτόν. 'Αφίκε έπίσης και κορίτσια δάκα καλά άποκατεστημένα.

Είς τόν 'Αγιον Κηρόκον της 'Ικαρίας πρὸ τεσσαρακοστιας έπίσης εγκατεστάθη και άλλος Τσιγγιάνης, Κασσιμάτης άνδρατι, ως έμπορος. 'Εκει έννομήθηκε κόρη της οικογενείας 'Αλεξάνδρου Γλασού. 'Αφίκε καλήν περιουσία και υιόν άξιωματικόν τού Πολιτικού Ναυτικού. Τέλος πρὸ έποκαινοστιας εγκατεστάθη έν 'Ικαρία ως έμπορος και ό Κυθηριός Μυραλλάς προερχόμενος εκ Σμύρνης.

Όλους αυτούς τούς Τσιγγιάνες της 'Ικαρίας τούς αναφέρουν συχνά οι έντόπιοι ως παρόδους εργατικότητας, και ως φιλόπρους χαρακτήρας, και γι' αυτό τούς αγαπούν και τούς σεβονται.

Αι άνωτέρω πληροφωρίαι περί τών εν 'Ικαρία Κυθήρων μάς έδιδον άφορμήν να παρατηρήσωμεν, ότι υπάρχουν και άλλα μέρη της 'Ελλάδος εις τά όποια έχουν ένκαταστάθη και προοίφει Κυθηριοί, ιδίως εκ έν Κρήτη Πρωτόν Κυθηρίων της Κρήτης ελάχιστα άταχός γνωρίζωμεν. Και δό ήτο πολύ ένδιαφέροντα μία περί αυτών έρευνα ή όποια, ως έλπίομεν, ότι θά καταστή ή δυνατή δι' έπιτοπίου έρευνής μετά την πάροδον της σημερινής κρίσεως την όποιαν διέρχεται τό έθνος μας.

ΔΙΑ ΤΑ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ

Ο έν 'Αθήναις 'Σύλλογος Κοινοφελών Έργων Μυλοποταμίου τού όποιον τά γεωφεία εφίσκονται εις την όδον 'Αρκετιών 23, άπέστειλεν εις την κοινότητα Μυλοποταμίου της νήσου μας έντεκα κούρια (700) δένδρεια ήτοι 200 εύκαλύπτους, 200 άκαπας, εκατόν ψευδομύλους και 100 σφάρες πρὸς κάλυψιν της κοινότητος.

Είς τόν άνωτέρω Σύλλογον άπέστειλεν ό κ. Βασίλειος Δ. Μαλάνος δραχμών πενήκοντα χιλιάδας (50.000) εις μνήμην της αδελφής του Χρυσούλας Δ. Κορηνοπού.

Επίσης ό έν Ρώμα της Αυστραλίας συμπολίτης κ. Θεόδωρος 'Αντ. Κονόμος, άπέστειλεν εις τόν ίδιον Σύλλογον εκατόν τριάνοντα χιλιάδας δραχμών ως πρὸ τινος δωρεάν ύπέρ τών κοινότητων τού Σύλλογου την όποιαν ένσυνώδυνσε με έπιστολήν μεστήν πατριωτικών αισθημάτων.

Η ΔΙΑΚΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Η γενομένη την 13ην λ.μ. εις την αιδούσαν της έν 'Αθήναις 'Αρχαιολογικής 'Εταιρίας διάλεξις υπό τού κ. Μιχ. Πετροχειλου περί τών 'Κυθηρίων λογίων τού παρελθόντος αιώνος, συνεκέντρωσε πλήθος συμπολιτών και άνδραπόων των γεωμάτων.

Ο κ. Πετροχειλος έγκρατης τού θέματος του, παρονόισε με σαφήνεια και δυνατήν συντομίαν, την ζωήν και τού έργου σειράς όλης έκλεκτών Κυθηρίων διανοουμένων άποσπάσας έν τέλει τά θεμέδια συγγραφήρια των άκροατών του. Εύχης έργον θά ήτο, εάν παρόμοια διάλεξις, τούσιν μορφωτικά και άποκαλυπτικά της πνευματικής δράσεως των Κυθηρίων έδίδοντο συχνότερα.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΕΡΑΥΚΟΠΑΝΚΤΟΝ

Ο Πρόεδρος της έν Νέα 'Υόρκη Κυθηριακής 'Αδελφότητας κ. Μιχαήλ Σερντεκόλος, άπέστειλεν εις τόν έν Γερακιόφ και εκ κερουονύ παρόντα κ. Θεόδ. Ζαντιώτην ή Πράπαν διακόσια (200) δολάρια.

ΕΡΓΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ 'ΑΓ. ΜΟΝΗΣ.

Κατ' ανακοίνωσιν της 'Επιτροπής τού 'Ιεροσ 'Ιερώνυμους 'Αγίας Μόνης' έδαπανήθησαν εκ τού ταμείου αυτής πρὸς έπισκευήν της ύδου της Μόνης μέτρη της θέσεως Κακομαρίας 6.000.000 άναλογούται εις 613 ήμερομίσθια.

Έδαπανήθησαν επίσης 1.700.000 δραχμάς πρὸς έπισκευήν τού 'Ιεροσ προσκυνήματος τού 'Αγίου Γεωργίου.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Ο εκ τού χωρίου Ρουδιώνικα Νικόλαος Στυλιανού Σιλιάβος άπηρτάν εις τό μέτρον ύπερβαίνον. 'Η Μόνας εις την όποιαν άπηρτάν άνακοίνωσιν εις τούς οικείους τού ότι ή τέχνη του άγνοείται.

ΔΩΡΑΙΑ ΣΥΜΠΟΛΙΤΩΝ

Ο κ. 'Αντώνιος Κοσμάτης ή Κορεΐτης άπέστειλεν εκ 'Αμερικής τριακόσια (300) δολάρια εις τό χωρίο τού Δρυμνός πρὸς έκτέλεσιν εν αυτό κοινωφελών Έργων. Η έν 'Ασπίρη της Ν. 'Υόρκης διαμένουσα κ. Μαρία Π. Παυλάκη εκ Φοστωλιν, άπέστειλεν εις τήν Μονήν Μυρσιδίου, την 'Αγιον Μόνην, τήν 'Αγιον 'Ελέσσαν, και εις τόν ναόν τών 'Αγίων 'Αναργύρων τού χωρίου Φατοδίκου πολυτιμή καλότητα διά τας 'Αγίας Ισοπέτας των, εις δό τόν ήρόν ναόν 'Ελεούσης Φωταίων έν εικοσότητρον.

ΕΣΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΕΝΑ ΤΙΤΛΟΝ

Μέτωπον 16 Μαρτίου 1949 'Αθήναις κ. Λεωνοβάντ της έφημείδος 'Φωνή των Κυθήρων'.

Είς τό χωρίον Καβουναδές της νήσου σάς ένας πού θέλει να κίτη τών ΕΘΝΙΚΟΦΡΩΝΑ συμπολιτών σάς, βγάζει υία έφημερίδα με τόν τίτλο 'ΤΡΟΥΦ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ' ή όποια όποιος γράφει έθους κάτω από τόν τίτλον της, εινε: 'Εφημερίς των 'Εθνοκρόνων' 'Ελλήνων.

Νά πού έπιτρέψη ό κύριος σός τού τήν βγάξει να τού καθάρη και έσώτερα, διό θά έπρεπε να αλφώνεται πού έβγαλε έφημερίδα με ένικόνο όνομα, και μάλιστα να την ήφανή ως άργον των ΕΘΝΙΚΟΦΡΩΝΑ ΕΛΛΗΝΩΝ. 'Αν έλεγε ότι ειναι άργον των έθνοκρόνων Τσιγγιάνων χωρίς κανείς τούς να σηκώση τό χέρι, χαλάλι του. Νά λέη όμως των ΕΛΛΗΝΩΝ, ποιος τού έδωκε τό δικαίωμα; 'Ας παρουσιάση τά όνόματα αυτών πού άντιπροσώπευε.

'Αν ήτανε κατά δόθε, ό κύριος αυτός, πού έπαισε μάς, θά μάθαινε καλύτερα απ' ότι έφρασε σόν Πέρνανον τί έχει να πη ΕΘΝΙΚΟΦΡΩΣΥΝΗ, από τούς ΓΗΝΗΣΙΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΦΡΩΝΑΣ. Καί ύστερα μάς λένε ότι δέν χρειάζεται πούναρ γιά όσους καταλέγονται τά ιερά της Πατρίδος μας.

Ένας γνήσιος 'Εθνικόφρων 'Ελληνας

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΦΩΝΗΝ»

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

'Αγαπήτη «ΦΩΝΗ»

Συγκυβερνή Μάρτιος 1949 Ο μεταναστευτικός άνεμος με έφρεν έως εδώ άφού πέρασα και από τό Κασσίο των 'Ινδιών. Καί τί να σάς πώ: Καί εκεί και εδώ, έβρηκα πληρή δικαιοσύνην τών όσων άρκίων και παρακατατών έγραψες ό συνεγρήγης σάς κ. Τσιγγιάν εις τό χρονογράφου τού όύ τόν τίτλον 'Κοσμοπολίτης Τσιγγιάνη'.

Δέν θά ήτο ίσως άνάγκη να προσέδω και εγώ ότι εις όλας τας χώρες τού κόσμου σουνάτι κανείς τών έπίδοκων της 'Ελληνικής τέχνης, και της 'Ελληνικής άρχιτεκτονικής. 'Ακριβή και εδώ, όσως παρατηρήσω, παρά τό βροχύ διάστημα της παραμονής μου, ή 'Ελληνική επίδρασις επί της 'Αρχιτεκτονικής και της Γλυπτικής των 'Ινδιών ειναι καταφανής. 'Ισως ειναι άποτέλεσμα της έπαφής τών 'Ινδιών μετά τών 'Ελλήνων πού έμειναν από τού Μαγιάλιν 'Αλλεξάνδρου μέχρι τού 'Ε' και ΣΤ' αιώνα είνους μ. Χ. Διά τούτο και βλέπει κανείς 'Ινδιανούς ναύς, αστεροειδείς με σχήματα 'Ελληνικά, και τ' άγχαμάτα τού Βούδα ν' άπομιμούνται τόν τύπον τού 'Απόλλωνος, και συχνά τούς τύπους τού 'Βούδα, τού Διονυσίου, της 'Αθηνάς, και τών Μαινάδων. Η 'Ελληνιστική αύτη επίδρασις, ως μ' έπληροφόρησαν συνταξιοδότης έντοπίους, ειναι μεγάλη εις τά ΒΑ κυρίως μέρη των 'Ινδιών.

Είς τό Κασσίον δύο μεγάλων κτίρια προσήλκυαν την προσοχήν μου έλληνιστικώτερος ρυθμόν. 'Εδώ εκ τό μεγελοπρεπές και καλλιάρημον δημοτικόν μέγαρον της Συγκυβερνής τού όποιον, σφιστελής θεάμενον, σάς μεταφέρει κατ' εύθείαν εις την 'Ελλάδα και πρὸς τόν Παρθένον των 'Αθηνών. Διά να βεβαιώσετε δέν έχετε παρά να παρατηρήσετε την φωτογραφίαν τού τήν όποιαν σάς έστωκίτω. Φωτομαρτυρή και άρμενικής έλληνιστικής.

Βαδίζω, σός έμολογώ, συγκίνησι, μευ προσέκλινε τό δεικναι αυτό, και συγχρόνως άπέδειξαν πρὸς όσους λαμπρούν ή και άπαρνεύονται τελείως την πατριδα μας ή όποια εξούφει τό άνθρώπινο πνεύμα, και έδίδε τόν κόπον τών τρέπον ν' άντλή από τας πηγάς τού άρκίου και τού καλώς ύφιστας ήθους ίκανοποίησις.

Συνεχίζω τό ταξίδι μου με την πεποιθήσιν ότι και εις άλλα σμεία εις τά όποια άξέσταθμεν τό άρεσμένον μας, θα συναντήσω δείγματα της λατρείας τού 'Ελληνιστου πνεύματος τα όποια τόσος ξεκουράζουν τον έλληνα ταξιδιώτην, και ύποσχεθόν εις αυτόν ότι πρὸς να ειναι άρπάζωνς δια την έλληνικήν καταγωγήν του.

Διατελώ μετά τιμής Ταξιδιώτης,

ΚΟΙΝΩΦΕΛΗ ΕΡΓΑ

Λατινή διατροφή έν 'Αμερική και Αυστραλίη φιλοδοξούν συμπολιτών, ήρξαν ή κατακοιμήν νάς άνατίτης άδωδ πρὸς τούς 'Ιερών Προσκήνισμα τών 'Αγίων 'Αναργύρων εις τού Εσθονάκιον.

Ο ΠΟΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΝΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΨΥΧΗΣ

Μεταφέρωμεν ένταύθα αιδούσαν, και άνευ ούδαμιάς παραλογίας, μίαν έκαστολήν εκ Αυστραλίας την όποιαν φίλος της 'Φωνής' συμπολίτης είχε την εύγενή καλοσύνην να μάς άνακοινώση. 'Η έκαστολή αυτή, γραμμένη από Κυθηρίαν έγγαμόν, ήλθε εν τή έκαστολή της τούσιν ελκονόμεναι και τήσιν καθήκοντι, ώστε ν' άδείξη ή δημοσίευσίς της. Είς αυτήν άνατυκωστέρεται όλος ό πόνος της άγνης έλληνικής ψυχής, και ή νοσταλγία τού γαλανού ούρανοϋ μας, της άγλης ζωής, και ή καταδίχη της άκοσμήτου υλοποιήσεως. 'Ιδού ή έκαστολή αυτή. 'Ας την διαβάσωμεν και όσοι νομίζον ότι έσο της Πατρίδος τών διατάζει ό Πατριάρχης.

Κωνσταντίνος η 5 - 3 - 49.

'Αγαπήτα μου αδελφά, Πίερα καλή και εύχόμεθα γιά σάς τό έσο. Πρὸ δύο ήβερώνων έλθοντες τό γράμμα σάς, κατέπευ έκ να έλάβαται και σίς τό δώρο από τό Σωτήρι. Τί κάνει ό μικρός σάς; Σάς γράφωμεν όλους κατήμενος γράφο από μαργαρίτα, και σάς έβρηκα γιάτί ήται στην νεανιότητα, πού άναγχε βέβαια, Πατριάρχης ένώ άναγχε πρὸς να άναγχε στην άναγχε Αυστραλίαν καλή καλή χρόνια άπομέναν από τό Ταίριον. Πόσον άπληροκατά δέν γράφωμεν. Αλλάρια κατάρχια όσους έφρασαν από την 'Ελλάδα από καλή ήλιαν, και σουνάτις έμειναν έδώ ότι ό μόνος σκαπής της ζωής ειναι ν' άποκρίσθουν λατρία, και ότι καμμία άλλη αναγχεσις στη ζωή δέν άπορχει από τό τέλει, τις ρίσεις και τά καρίτια.

Είμαι άπαικτός πόσον λατρείη έδώ ή ζωή από τή ζωή της Πατρίδας μας. 'Η ζωή έδώ μοιάζει, ή λέξις θάνατος, παρτίσας, έκτακτως ειναι άγνοήσις. Μόνον από όσους όφονον άκούσε μουσική, δοναία, και τις Κινακίες πού ρονταί από τό Ταίριον. Πού σού διαλόγοι άνα δέν έλθουν. Μού λένε ότι φάγουν με άνδραγία τούς πρὸς τά χωριά. Ποιος έλγει; 'Ισως κ' αυτοί ήτουν μέσα σόν έλλανη της ταχυτήτος να έρχομεν την πόνη τούς. Οι Αυστραλοί προτιμούν να πάνε από καλώς με τίς φιλέντας τούς. Πλήρ μωσέται άνδραπόιν από τούς Αυστραλούς δέν έλθωμεν. Καί έγώ σίμιν. Νομίζω, έπειδή καλότερον, ότι ό άλλος κόσμος ειναι μόνον γι' αυτούς. Πίος ή Αυστραλός ειναι βίβλος.

Όσοι έρχονται και ειναι κοιλώδους, τούς έδώ εύχαριστούνται πού καλόνται, και μερικώς πύλη γυναικούλης πού έδωσαν σκαπής, έφρασαν έδώ κανένα κατελίκι και μερικά φουστάνια, και όλα ειναι έν τάξει. Ο θεός δε καλώς όσους νομίζουν τή ζωή σόν ήρωα, ή τόν έλθοντες σόν στην Αυστραλίαν. Σάς άναγχε ότι αν εινε έδώ με τό σκαπο ν' άρχισα τούς ό άντρώποι, μου ήρωα, και έπαιρουν να ή μόνον καπορημένη να ρίξω ποιά έδώ θά έλθαν να ριπαί σου. Τώρα σόν υπομονή από διαδοχή ή γο ή κατάρχιας αιδούν να έλθουν αν έλθουν.

Παρομώ να τού κατό Ταίριον. Η άνάγκη, πρὸς έδώ πού κ' αν άποσπασή κανείς θα πείρην γυναικάς ό λατρίαν τού να πη να τών. 'Η έκαστολή καλώς παρηγορηθή από Σωτήρι όποιον τού έλθωμεν βέβαια την Τριτά κατέ βρωμάδα. Σέ τίς να ρίξη όποιον έλθον μαγιάλιν κ' άδελφία να τούς στήνεται πού δέν βέβαιον, παρὶ μιά φορά τούς την ταχυτή.